

POBRACIĆ SIĘ (18) *vb pf*

się (17), się (1).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w pobracić); a *jasne* (w tym 1 r. błędne znakowanie).

inf pobracić się (10). ◇ *fut* 1 sg pobracę [zapis: -ą] się (1). ◇ 3 sg pobraci się (2). ◇ 1 *pl* pobraci(e)my się (1). ◇ 3 *pl* pobracą się (1). ◇ *praet* [1 sg *m* -em pobracił się.] ◇ 3 sg *m* pobracił się (2). *con* 3 sg *m* by się pobracił (1). ◇ [2 *pl m* pers byście się pobracili.]

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Wejść w bliskie, braterskie, przyjacielskie stosunki [w tym: z kim (9), *przen* też: z czym (8)] (18) : *BielKom* E7; W ten czas też przyiał k niemu Chuffy rádny iego/ ktoremu Dawid rofkazał áby ízedł do Ieruzálem/ á pobrácił íe z Abfálonem *BielKron* 72.

Zwroty: peryfr. »z kierysznikami się pobracić« = *zostać żołnierzem, walczyć zbrojnie* (1): [ród *Zborowskich*] *SKIEryfznikiem* íe zówždy pobrácić wolili/ Nizatz te wykrętniki íobie pokładáli. *WierKróc* Av.

[»z szatanem się pobracić« = *wystąpić przeciw Bogu, tj. nauce Kościoła katolickiego*: Toć Luter ná on czas pífał/ poki był íełzche onych wśyftkich miarek íoli z Czártem nie poiadł/ z ktorych íe przechwala: ále íkoro íe z nim do końca ítrawił/ á íkoro íe z Szátánem íuż práwie pobrácił/ tedy [...] *WujPosN* 1584 I 334 (*Linde*).]

»z świętymi się pobracić« = *zostać świętym* (1): Ia mniemam gdy wślytko [*księdzu*] íplácą [*lege: spłacę*] Íż íe z íwíetymi pobracą [*lege: pobracę*]. *RejRozpr* A3.

Przen (10) :

pobracić się w czym [= *przyjąć podobne poglądy*] (1): Bo íac íię bowiem [*Luter*] by go ítárym zakonem Kátholicy nie póżyli/ z żydy íię w niektórych ártýkułách pobrácił. *ReszPrz* 39.

a) *Stać się jakimś* (6) : Snadz by wolał gardło ítrácić Níz íe z niecznotą pobrácić *RejJóz* D4v; Ktorzy íe zápomniawízy/ náwízem miárę ítrácą/ Bo íe íuż wíec táb wśyftcy s ízaleńftwem pobracą. *RejWiz* 18v, 102; Swowolny kiedy wśtyd ítráci/ A z íotroftwem íe pobráci/ Niewiem dáley co ma ítrácić/ Iedno íe s powrozem zbrácić. *RejZwierc* 232, 217v, 229.

b) *Doznać czegoś* (3) : Ano czo íełt nagorízego íedno cznothę íthraćić A w niecznocie íuż ze wízem złým wíecznie íe pobracić *RejJóz* F6v; Bo wždy lepiey níżli íe z niewolą pobracić. *RejWiz* 69, 192; [Bo ja już dawno myśł dobrą utracił, Z bólem serdecznem wnetem się pobracił *Otwín(?)Erot* 16b].

a. *Pojednać się, pogodzić się* (3) : Kxiądz páná wíni pan kxiędzá A nam próftym ze wśfád nędzá Bo íe íednak tym pobracić Woytowi to píwo plácić *RejRozpr* D3v.

W przeciwstawieniu: »strácić ... pobracić się« (1): Widzyáłam s wśzech nawyzśzego Ná fwiát bárzo gniewliwego. Miał ludzi złościwe ítrácić/ Zás íe z nimi chce pobrácić. *BielKron* 134v.

Przen (1) : Nielża íedno íwámi plácić Przydzie íe z miefzkem pobrácić *RejRozpr* G3v; [Ach gđzíeł one czáfy/ kiedyście íię z tych świętych násmiewáli [...]: czego íáko wídzę íuż was wśtyd/ rádźibyście íię z tymi świętymi pobrácili *ŁaszczOkulary* Bv].

b. *Sprzymierzyć się* (1) : áby niezóldowáli krolowi Fráncufkiemu/ [...] ktory zápomniawízy tytułu íwego Krześciáńńkiego z Turki íe pobrácił/ y wíziął íe íobie ná pomoc przeciw krześciánom. *BielKron* 222.

Synonimy: a. sprzyjacielić się, sprzyjażnić się, stowarzyszyć się; b. sprzymierzyć się.

Formacje współrdzenne cf BRACIĆ SIĘ.

Cf [POBRACENIE], POBRACONY

MF, SBu